

snejši stik z društvom sem stkal v času svetoletnega romanja v Rim in leto kasneje v San Giovanni Rotondo. Vključil sem se v molitveno povezavo, in ko se je pisarna društva preselila k Sv. Jakobu, ki je 'moja' župnija, me je p. Silvo povabil k sodelovanju v društvu, ki je ravno tedaj praznovalo 30. obletnico delovanja. Z občudovanjem sem spremljal slovesno skupščino in dosežke, ki so jih predstavljali ustanovitelji ter sodelavci društva, zato sem se z veseljem odzval povabilu. V teh kratkih treh letih sem poleg skrbi za molitveno povezavo sodeloval pri zasnovi in izvedbi mednarodne konference *Vzgoja za ljubezen do domovine in države*, ki počasi poleg revije *Vzgoja* prerašča v enega od pomembnejših projektov društvene dejavnosti.

Peter Rozman

Sem Peter Rozman in prihajam iz 'najmlajšega slovenskega mesta' – Velenja. Po izobrazbi sem univerzitetni socialni delavec in sem od leta 2010 zaposlen v *Šolskem centru Velenje*. Po uspešnem zagovoru diplomske naloge *Ekologija medsebojnih odnosov med mladostniki na Fakulteti za socialno delo* sem se najprej zaposlil v *Državnem izpitnem centru* v Ljubljani, nato pa sem bil dve šolski leti vzgojitelj v *Vzgojnem zavodu* v Smledniku. Po študiju in nekajletnemu delu v Ljubljani sem se preselil nazaj v 'naše rudarsko mesto' in bil od leta 2010 v *Šolskem centru Velenje* zaposlen kot svetovalni delavec. Sedaj že četrto šolsko leto kot 'prvi med enakimi' vodim najmlajšo šolo našega *Šolskega centra, Šolo za strojništvo, geotehniko in okolje*.

Sem srečno poročen in oče dveh vrtčevskih otrok. V prostem času si vzamem čas za športne dejavnosti, že vse od srednje šole pa sem aktiven tudi v domači župniji. Kot srednješolec sem bil vključen v mladinsko pastoralo kot animator birmanskih skupin in gledališke skupine, ki je nekaj let delovala v naši župniji Velenje – Sv. Martin. Največ svojih talentov pa lahko še vedno 'dajem na razpolago' na koru naše župnijske cerkve, kot pevec mešanega župnijskega pevskega zbora *Martinčki* in kot organist v domači župniji. Sem tudi član *Župnijskega pastoralnega sveta*.

Revijo *Vzgoja* sem si na pobudo kolega mag. Albina Vrabiča večkrat izposodil v naši šolski knjižnici in jo z veseljem prebral. V vsaki številki je ne samo zanimiva, ampak tudi aktualna strokovna vsebina. S

člani DKPS sem se prvič srečal pred leti pri Sv. Križu nad Belimi Vodami na letnem srečanju, aktivno pa sem sodeloval tudi na 2. mednarodni konferenci *Vzgoja za ljubezen do domovine in države*.

Imenovanje v upravni odbor DKPS sprejemam z najvišjo mero odgovornosti do vseh članov društva, podpornikov, sodelavcev in prijateljev društva, ki bo, v to sem prepričan, vse bolj prisotno v pedagoških krogih slovenskega in mednarodnega prostora. To si iskreno želim, enako želim tudi DKPS.

Teologija telesa in izzivi sodobnega časa

Večer z donom Damirjem Stojićem

Gost aprilskega večera DKPS je bil don Damir Stojić, zagrebški študentski kaplan. Predavatelj je izredno priljubljen med hrvaškimi študenti in izobraženci, njegova predavanja na spletu in v dvoranah spremlja široka publika. Zelo dobro pozna stranpote uporabe interneta in njegove pasti, v katere zapadajo mladi in starejši, najpogosteje moški. Zaradi odkritega pogovora, spoštljivega pristopa in pomoči, ki jo zna ponuditi zasvojenim s spletno pornografijo, smo menili, da bi bil odličen tudi za naš društveni pedagoški večer.

Predavanja preko Zooma (22. 4. 2021) se je udeležilo 55 slušateljev. Don Stojić je s katehezami papeža Janeza Pavla II. razložil pomen in svetost telesa, ki ga je Bog izbral za tempelj Svetega Duha. Po svoji volji je človeka oblikoval kot moškega in ženske ter vsakemu določil vlogo. Povsem zmotno je misliti, da je Cerkev proti telesu, proti človeku in uživanju. Sveto pismo se začne in konča z zavezo – zakonom med Bogom in človekom, zato so danes tako močne težnje po uničevanju zakona ter uničevanju definicije in spolne identitete moškega in ženske.

Spregovoril je o vrsti laži v zvezi z zlorabo interneta in o spletni pornografiji. Trdi, da je kar 95 % moških obremenjenih s tem in da se sami iz krempljev te zasvojenosti zelo težko rešijo. Zato trdi, da je za rešitev možna le pot, po kateri človek sebi in Bogu najprej spregovori o tem, si prizna zasvojenost. Priznati si mora tudi, da potrebuje pomoč.

Drugi korak je temeljita sveta spoved. S tem svoje mračne skrivnosti izpostavi luči Jezusove ljubezni in odpuščanja. Nadaljnja pot vodi preko veliko molitve, predvsem

ročnega venca, in to tudi v skupnostih, v skupinah za medsebojno pomoč. Mnogim pomaga tudi Marijina podoba, prilepljena na zaslon računalnika.

Don Stojić je odgovoril tudi na vrsto vprašanj slušateljev. Ob zaključku smo si obljubili medsebojno podporo v molitvi in še nadaljnjo povezanost.

Helena Kregar

Moji razmisleki

Koronski rožni venec

Nekaj več želim narediti Gospodu v čast in sv. Roku. Dva rožna venca. Malo, ampak več kot nič. Premalo za vse obupane, bolne, nerone, umrle, za tiste brez dela ... Premalo za župnijski rožni venec. Vsak dan zmolim litanije sv. Roka. Tolažeče so in bogate. Napisano je, da se je sveti Rok proti malodušju boril z usmiljenjem. Kaj bi to pomenilo?

Nekaj velikega. Usmiljenje lahko premaga obup. Usmiljenje do sebe lahko pomeni, da se sprejemam tako, kot sem, in sem si všeč, ker sem Božji otrok. Vadim usmiljenje do sebe in drugih. Pravzaprav se učim usmiljenja. Vadim usmiljenje do moža. Vadim ljubeče sprejemanje. Nikoli ni prepozno. Hvala, sv. Rok!

Večerna molitev

Gremo na obisk v mehkih copatih, z odprtim srcem. Dobro nam je, kadar gori svečka, če slišimo Njegov glas, pred spanjem goreče poprosimo za veliko namenov in se zahvalimo za številne darove in dobre ljudi. Naravnamo se na upanje in se potopimo v Božje naročje.

Sveta maša za domovino

Sveta maša za domovino je vedno veličastna, saj je darovana v naši edinstveni stolnici. Z nami so nadškof Šuštar, škof Uran in mnogi nebeščani, ki se veselijo naše zvestobe. Orgle spet donijo, ljudje poklekajo na klečalnik in desetke se vrstijo. Usmili se nas, ljubi Bog, in nam ohrani domovino!

Sveti Jurij

23. april 2021. Kolena grizemo v grajski hrib. Pred nami jezdi sveti Jurij. Veličasten je. Njegova sulica se iskri. Pozdravljen, zmagovalc nad zlom! Sledimo ti tudi mi, čisti in umiti v molitvi. Iskrimo se kot biseri jutranje rose, kot dragulji kraljeve krone. Hvala ti, junak. S sulico zadržuješ zlo, da ne pobegne izpod osti. Vsi zmaji so majhne plišaste igračke, primerne za v peč.

Magda Jarc